

Rytmi yhdistää

Valtakunnalliset kotiseutupäivät 8.-11.8.2013 Seinäjoella
LOPPURAPORTTI

Perjantain avajaisjuhla Kauppatorilla. Kuvassa Rautatieläisten soittokunta. Kuva Eetu Kevarinmäki.

Rytmi yhdisti Valtakunnallisten Kotiseutupäivien vieraita Seinäjoella

Valtakunnalliset Kotiseutupäivät Seinäjoella 8.-11.8.2013 oli onnistunut tapahtuma. Kesä näytti parhaita puoliaan. Avajaisjuhlan jälkeen reipas sade kasteli kadut ja torit. Siinäkin oli jotain luonnon rytmiä: suomalainen kesä on täynnä yllätyksiä, vaikka aurinko oli menneenä kesänä pääosassa.

Rytmi yhdistää -teema sopi hyvin Seinäjoella pidettyjen Kotiseutupäivien teemaksi. Rytmimusiikilla on Seinäjoella vahva asema. Monet valtakunnalliset tapahtumat rytmittävät suomalaisten kesänviettoa. Seinäjoki on kaupunkikeskus, jonka ripeässä rytmissä myös maakunta kehittyy ja vahvistuu.

Valtakunnallisten Kotiseutupäivien ohjelmassa oli tälläkin kertaa mielenkiintoisia seminaareja ja tapahtumia. Niissä pohjalaisuus sai sijansa vaikkapa ”Musiikki ja eteläpohjalaisuus viime vuosituhanneelta

nykypäivään seminaarissa”. Vuosikokouksessa tehtiin tärkeitä päätöksiä. Aluekammareissa pohdittiin kotiseututyön merkitystä ja arvoa.

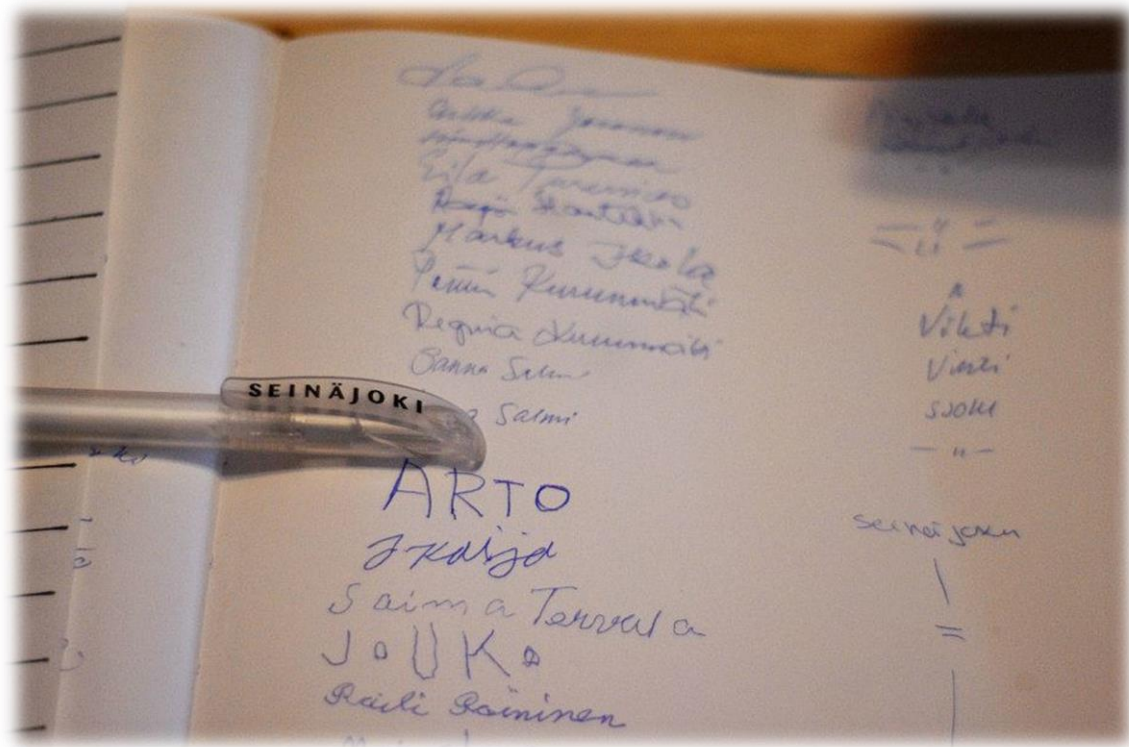
Samaa aihetta käsitteli myös Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja Kirsi Moisander avajaisissa. Torille saapunut yleisö varmistui siitä, että kotiseututyö on merkityksellistä myös nykyaikana. Avajaisjuhlassa tangokuningas Risto Nevala juonsi, lauloi ja esitteli nuoria eteläpohjalaisia osaajia valtakunnan huipulta: kuultiin taidokkaita harmonikka- ja laulu esityksiä. Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikko toi tilaisuuteen valtiovallan tervehdyksen, jossa huumorilla oli sijansa.

Valtakunnallisten Kotiseutupäivien helmiä olivat maakunnan eri puolille suuntautuneet retket. Musiikin suurmiesten Toivo Kuulan ja Heikki Klemetin ja pohjalaistaitelijoiden maisemiin tehty retki Kuortaneelle ja Alavudelle sai kiitosta osakseen. Kierroksen päätteeksi vieraat pistäytyivät taiteilija Soile Yli-Mäyryn luona, jossa nautittiin hänen töistään ja klassisen musiikin pienoiskonsertista. Myös muut retket olivat mielenkiintoisia. Puolipäiväretkillä tutustuttiin muun muassa Aalto-keskukseen ja Östermyran kartanon historiaan ja Wasastjerna-suvun värikkäisiin vaiheisiin. Kotiseutupäivien retket antoivat tapahtumalle ilmettä, syvensivät historian ja Etelä-Pohjanmaan tuntemusta ja avarsivat käsityksiä pohjalaisuudesta.

Valtakunnalliset Kotiseutupäivät huipentuivat Kotiseutugaalaan. Paikkana oli vanhasta postiautovarikosta muotoutunut Rytmikorjaamo, josta on määrätietoisella työllä kehittynyt luovien alojen keskus, joka on saanut arvostusta musiikkipiireissä ympäri maan. Kotiseutugaalassa syötiin hyvää lähiruokaa, kuunneltiin erinomaisia ohjelmanumeroita ja jaettiin ansiomerkkejä. Illan kohokohtia oli pääsihteeri Lassi Saressalon palkitseminen oltermannin sauvalla. Se mukanaan Lassin oli hyvä siirtyä eläkkeelle syksyn aikana!

Parhaat kiitokset Suomen Kotiseutuliitolle luottamuksesta ja kiitoksia kaikille, jotka tavalla tai toisella olivat mukana Valtakunnallisten Kotiseutupäivien järjestelyissä. Kiitoksia sadoille vieraille! Hämeenlinnassa tavataan ensi vuonna!

Ilmari Ylä-Autio
Järjestelytoimikunnan puheenjohtaja

Kalevi A. Mäkisen Kitinoja-näyttelyssä vieraili myös kotiseutuväki. Kuva Eetu Kevarinmäki.

TEEMA

65. kotiseutupäivät järjestettiin Seinäjoella. Pääteemaksi valittiin Rytmityhdistää.

Teeman ajatuksena oli nostattaa esiin yleisesti elämän rytmiä, miten rytmi näkyy kaikessa ja kaikissa. Jokaisella yksilöllä on oma elämänrytmi, luonto elää eri vuodenaikojen rytmissä, maaseutu ja maatalous elävät luonnossa ja luonnosta. Myös arkkitehtuurissa on rytmi; pohjalaisten kylien komeat talot rytmittyvät jokien ja peltojen väliin, kaupungeissa sykkii urbaani rytmi. Lisäksi Seinäjoki on rytmimusiikkikaupunki.

TAVOITTEET

Kotiseutupäivien tavoitteena oli saada mahdollisimman kattava osallistujamäärä eri-ikäisiä vieraita ympäri Suomea sekä aktivoida paikallista väkeä. Päivien aikana haluttiin esitellä aitoa

eteläpohjalaisuutta ja esittäytyä rytmiltään vireänä ja dynaamisena maakuntana, jolla on vahvat juuret perinteessä.

ORGANISAATIO

Päivien järjestämisestä vastasivat Seinäjoen kaupunki yhdessä Suomen Kotiseutuliiton kanssa. Tärkeinä yhteistyökumppaneina olivat Etelä-Pohjanmaan liitto, Taideyliopiston Sibelius-Akatemia, Etelä-Pohjanmaan Matkailu Oy sekä ympäristökunnat (Kuortane, Lapua, Alavus, Kauhava, Kortesjärvi, Ilmajoki, Jalasjärvi ja Kurikka). Seinäjoen kaupunki ja Etelä-Pohjanmaan liitto panostivat talouteen. Päärahoittajana oli Seinäjoen kaupunki, ympäristökunnat vastasivat retkien sisällöstä ja retkistä aiheutuneista kuluista pois lukien kuljetukset, ruokailut ja kahvitukset. Taideyliopiston Sibelius-Akatemia vastasi torstaipäivän seminaarista sekä torstai-illan ohjelmasta, Etelä-Pohjanmaan Matkailu Oy hoiti ilmoittautumiset ja oli päävastuussa retkien valmisteluissa.

TOIMIKUNNAT

Tapahtuman valmisteluun perustettiin viisi toimikuntaa: päätoimikunta, järjestelytoimikunta, ohjelmatoimikunta, retkitoimikunta sekä viestintä- ja markkinointitoimikunta. Päätoimikunta kokoontui kaksi kertaa, järjestelytoimikunta useammin, ohjelmatoimikunta noin kerran kuukaudessa ennen tapahtumaa. Retkitoimikunta kokoontui pilkkottuna jokaisen retken osalta erikseen. Päivien pääsihteeri toimi toimikuntien sihteerinä. Kotiseutupäivien vastaava toimielin Seinäjoen kaupungissa oli Etelä-Pohjanmaan Maakuntamuseo ja museotoimenjohtaja oli pääsihteerin lähin esimies. Tiedotuksesta ja viestinnästä vastasi pääsihteeri Raija Lambacka yhdessä Suomen Kotiseutuliiton tiedottaja Anna-Maija Halmeen kanssa.

TOIMIHENKILÖT

Pääsihteerinä toimi Raija Lambacka ja hänen apunaan 15.7. – 16.8.2013 toimi tuotantoassistentti Henni Seppänen. Seinäjoen kaupungin kulttuuripalvelut ja museotoimi olivat aktiivisesti mukana suunnitteluprosessissa sekä tapahtuman tuotannossa ja toteutuksessa. Paikalliset kotiseutuyhdistykset (Nurmoo-Seura ja Seinäjoki-Seura) hoitivat talkoohengessä päivien aikana ilmoittautumis- ja infopistettä kaupungintalon aulassa. Järjestelyt toimivat hyvin.

OSALLISTUMINEN

Myytävänä olivat seuraavanlaiset paketit:

Kokonaispaketti 8.-11.8.2013, hinta 95 € (jälki-ilmoittautuneille 115 €). Paketti sisälsi virallisen ohjelman, yhden lounaan, juhlaillallisen gaalassa sekä kahvit seminaarissa, kammareissa sekä lähtökahvit.

Osapaketti 8.-11.8.2013, hinta 40 € (jälki-ilmoittautuneille 50 €).

Osapaketti sisälsi virallisen ohjelman, yhden lounaan, sekä kahvit seminaarissa, kammareissa sekä lähtökahvit. Verrattuna kokonaispakettiin, vain gaalaan osallistuminen ei sisällynyt hintaan. Retket hinnoiteltiin lisäksi erikseen.

Kotiseutupäiville ilmoitauduttiin täyttämällä tapahtuman internetsivuilla ollut sähköinen lomake, käyttämällä käsiohjelman liitteenä ollutta lomaketta, sähköpostitse tai puhelimitse.

Osaan tapahtumista yleisöllä oli vapaa pääsy. Seminaariin, kammareihin ja avajaisiin pääsi ilmaiseksi, mutta niihin osallistuminen edellytti ilmoittautumista paikkojen ja kahvitusten riittävyyden takia. Kaikkiin em. tapahtumiin tuli väkeä enemmän kuin oli ilmoittautunut. Tähän oli varauduttu etukäteen, joten järjestelyt toimi hyvin.

Päivien kokonaispaketin lunasti 173 ja osapaketin 55 henkilöä.

Virallinen ilmoittautumisaika päättyi 31.5. ja jälki-ilmoittautuminen 14.6. Ilmoittautumisaikaa kuitenkin jatkettiin lähes loppuun saakka ja halukkaita osallistujia ilmoittautui vielä tapahtumankin aikana. Myös paikalliset aktivoituivat ja osallistuivat eri tapahtumiin ja retkille.

Torstaina järjestetty Murhaballadeja -esitys sekä Soolojen ilta olivat loppuunmyytyjä. Kaikki halukkaat eivät valitettavasti mahtuneet seuraamaan Murhaballadeja.

Osallistujamääriä:

- Musiikki ja eteläpohjalaisuus viime vuosituhannelta nykypäivään - seminaari 130
- Avajaiset n. 400
- Suomen Kotiseutuliiton vuosikokous 191

- Körttiseurat 114
- Kuohuristeilyt (2 kpl) 52
- Yhteinen illanvietto 150
- Retket 230
- Kotiseutugaala 260
- Jumalanpalvelus 430

Keskustelukammarit keräsivät väkeä seuraavasti:

- Kokemuksellinen kotiseututeoria (pääkammari) 110
- Kotiseututyö tänään 102
- Kotiseutuohjaajakoulutus 20
- Kokemuksia kotiseutusuunnittelusta 45 henkeä

RUOKAILUT

Paketit sisälsivät perjantaina lounaan. Lounas järjestettiin vanhassa rautatieläistentalossa Hotelli Almassa. Ruoka oli monipuolinen buffet ja rakennettu lähiruoasta. Kokonaispakettiin sisältyi gaalan juhlaillallinen Rytmikorjaamolla. Ruoan tuotti palkittu ja erilaisia huomionosoituksia saanut, lähiruokaa tuottava Juurella - ravintola yhdessä Rytmikorjaamon kanssa.

Kuva Eetu Kevarinmäki.

MAJOITUS

Majoitusten varaukset otti vastaan ilmoittautumisien yhteydessä Etelä-Pohjanmaan Matkailu Oy. Suurin osa varasikin yöpymisensä heidän kauttaan. Majoituskiintiöt varattiin Sokos Hotelleista sekä Cumuluksesta. Majoituksen saattoi varata myös itse.

OHJELMA

Seminaarin panelistit vasemmalta; Heikki Salo, Suikki Jääskä, Pauli Hanhiniemi ja Simo Ralli.
Kuva Eetu Kevarinmäki.

Torstain 8.8. seminaarin (klo 14 – 17) avasi professori Heikki Uimonen. Taideyliopisto Sibelius-Akatemian järjestämässä seminaarissa perehdyttiin Pelimannikulttuuriin emeritusprofessori Heikki Laitisen johdolla. Erityisesti muistilaulut, itseopitut laulut ja soitto, joiden sisällöt elävät muistinvaraisesti ja luovat teemavariaatioita eli lähinnä polskat ja rekilaulut. Polska tuli Suomeen ja Pohjanmaalle ruotsalaisilta talonpojilta. Viulun yleistyttyä polskasävelet muuttuivat instrumenttimusiikiksi. Merkittäviä olivat hääpelimannit, jotka soittivat

häiden polskaringille tahdin. Rekilaulut olivat 1800-luvulla uusi laulumuoto ja nuorten suosiossa. Niitä käytettiin mm. rakkauslauluina ja yhteiskunnallisina protesteina.

Musiikin lähihistoriasta sekä pop-rock-musiikin murroksesta kertoi toimittaja Pekka Laine. Laine puhui popmusiikin mielikuvista ja helsinkiläisenä koki, että kohtaaminen eteläpohjalaisuuden kanssa voi tapahtua vain mielikuvien kautta. Hänen ajatuksessaan Etelä-Pohjanmaa ja Seinäjoki on ”Suomen Texas” kohdattuaan musiikillisesti Topi Sorsakosken. Laine kyseli ”miksi pop- ja rockmusiikki tuodaan kotiseutupäiville”? Vastaus onkin, että akateemikko Matti Kuusen sanoin, iskelmä ja muu rytmimusiikki on nykyajan kansanlaulua. Laine toi esiin Reino Helismaan rallit ja stereotyyppit kuten esim. rallissa ”Pohjanmaan junassa”. Siinä vilahtavat mm. härmäläisen häjykulttuurin puukot ja puntarit.

Katsauksen musiikin nykytilaan valotti tutkija Saijaleena Rantanen ja koulutuspäällikkö Mika Virkkala. Rantanen kertoi, miten järjestöelämällä ja musiikilla on ollut vahva suhde Etelä-Pohjanmaalla. Nuorisoseuraliike, työväenliike, suojeluskuntaliike, vapaapalokunnat ja muut kansanliikkeet synnyttivät laulu- ja soittoryhmiä. Nykyajan suuret musiikkitapahtumat ovat edelleen luonteenomaisia Seinäjoelle ja uutena on tullut voimakas rytmimusiikin harrastus ja ammatillinen toiminta valotti Virkkala.

Seminaari jatkui paneeli- ja yleisökeskustelulla aiheena ”Minkälaisen taustan Etelä-Pohjanmaa on tarjonnut valtakunnallisesti menestyneille muusikoille”. Panelisteina olivat muusikot ja lauluntekijät Pauli Hanhiniemi, Simo Ralli ja Heikki salo sekä äänimestari Suikki Jääskä. Paneelin puheenjohtajana toimi professori Heikki Uimonen. Tyypillinen eteläpohjalaismuusikko on panelistien mukaan ahkera, tekee itse, on itseoppinut, sisukas, yhteisöllinen, ristiriitainen, rohkea ja kaikki pitää olla vähän suurempaa kuin muilla.

Torstai-ilta jatkui Uppalan kartanossa emeritusprofessori Heikki Laitisen ja haitaritaiteilija Kimmo Pohjosen upeilla Murhaballadeilla. Esitys oli loppuunmyyty. Murhaballadi-esityksen jälkeen Uppalan kartanon puutarhaan kuultiin Soolojen iltaa. Lavalla musisoivat Pauli Hanhiniemi, Heikki Salo ja Simo Ralli. Puutarha täyttyi yleisöstä ja mukana oli kymmenittäin myös paikallista väkeä.

Murhaballadeja Uppalan kartanossa. Haitaritaiteilija, säveltäjä Kimmo Pohjonen ja emeritusprofessori, tutkija ja taiteilija Heikk Laitinen. Kuva Eetu Kevarinmäki.

Muusikko ja lauluntekijä Heikki Salo sooloilee Soolojen illassa. Kuva Eetu Kevarinmäki.

Perjantai oli avajaispäivä ja avajaisia vietettiin Seinäjoen Kauppatorilla klo 12 – 13. Torin ohjelmasisällöstä vastasi Seinäjoki-Seura. Penkit, lava – ja äänijärjestelyt sekä järjestyksenvalvonta oli tapahtuman vastuulla.

Perjantaina pidettiin myös Suomen Kotiseutuliiton vuosikokous Seinäjoki-Salissa. Aikataulu oli tiukka, koska Seinäjoki-Saliin oli pidempi matka kävellä suoraan avajaistilaisuudesta. Moni joutui poistumaan avajaistilaisuudesta ennen sen päättymistä. Vuosikokouksen jälkeen klo 15.00 alkoivat keskustelukammarit.

Keskustelukammarit aloitettiin kaupungintalon valtuustosalissa pääkammarella, jonka aiheena oli ”Kokemuksellinen kotiseututeoria”. Pääkammaria veti tutkimusjohtaja Sulevi Riukulehto.” Jokaisella ihmisellä on oma henkilökohtaisiin kokemuksiin perustuva kotiseutu. Se rakentuu luonnonympäristöön ja rakennettuun ympäristöön sekä sosiaaliseen ja henkiseen ympäristöön liittyvistä kokemuksista”. Riukulehto esitteli ihmislähtöisesti ja – läheisesti kotiseudun merkitystä nykymaailmassa.

Pääkammarin jälkeen jakauduttiin kolmeen eri pikkukammariin. Kokemuksia kotiseutusunnittelusta oli projektipäällikkö Timo Suutarin ja tohtorikoulutettava Katja Rinne-Kosken esitys Ruralia-instituutin piloteista Etelä-Pohjanmaalla.

Kotiseutuohjaajakoulutuksesta kertoi Sulevi Riukulehto ja Susanna Tyrväinen. Kotiseututyö tänään osiossa kyläasiamies Juha Pohjonen kertoi mitä kaikkea kotiseututyö pitää sisällään nykypäivänä.

Perjantai –illalla oli mahdollisuus osallistua Körttiseuroihin tai lähteä Kuohuristeilylle. Lisäksi Kotiseutuklubi kokoontui kaupungintalolle ja ilta jatkui yhteisellä illanvietolla.

Kotiseutupäivien avajaiset Seinäjoen Kauppatorilla. Kuva Eetu Kevarinmäki.

Lauantai oli retkipäivä. Retkille lähtijät kokoontuivat aamulla klo 8.00 Hotelli Alman eteen. Ennen retkille lähtöä Satumaa ry. oli järjestänyt paikalle piristykseksi lauluesityksiä ja runonlausuntaa.

Retket suuntautuivat eri puolille Etelä-Pohjanmaata. Retkiä oli tarjolla 11, joista kolme jouduttiin perumaan vähäisen osallistujamäärän vuoksi. Toteutuneita kokopäiväretkiä oli viisi ja puolipäiväretkistä toteutui kolme.

Lauantai-ilta huipentui juhlagalaan luovien alojen keskuksessa Seinäjoen Rytmikorjaamolla. Illan ohjelmassa oli mm. kaupunginjohtaja Jorma Rasinmäen puheenvuoro, Hämeenlinnan kutsu seuraaville kotiseutupäiville, Suomen Kotiseutuliiton puheenjohtaja Kirsi Moisanderin puheenvuoro, Suomen Kotiseutuliiton kotiseututyön ansiomerkkien jako. Iltaa siivittivät useiden taiteilijoiden ohjelmanumerot.

Galaan oli järjestetty kuljetukset Matkakeskukselta alkaen 18.30. Kaksi kaupunkiliikenteen bussia kuljetti vieraita non stop –periaatteella. Gaala päättyi klo 23.

Kuva Eetu Kevarinmäki.

Etelä-Pohjanmaan kotiseutu- ja museoyhdistys ry:lä, Etelä-Pohjanmaan liitolla ja Seinäjoen kaupungilla oli kunnia kutsua pääsihteeri Lassi Saressalo Oltermanniksi kiitokseksi hänen tekemästään suuriarvoisesta työstään suomalaisen kotiseututyön hyväksi. Oltermannin lautamiehiksi kutsuttiin Pekka Laaksonen ja Kirsi Moisander.

Kuva Eetu Kevarinmäki.

Kotiseutugaalassa oli juhlallinen ja lämminhenkinen tunnelma. Kuva Eetu Kevarinmäki.

Sunnuntaina oli Jumalanpalvelus sekä Ortodoksisessa liturgia Lakeuden Ristissä. Jumalanpalveluksessa saarnasi piispa Simo Peura, Ortodoksisessa Liturgiassa messun toimitti Joensuun piispa Arseni yhdessä kirkkoherra isä Matti Wallgrénin kanssa. Jumalanpalveluksen yhteydessä pääsihteeri Lassi Saressalo sekä kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Kati Ojaniemi laskivat seppeleen sankarihaudalle. Kotiseutupäivien päätöskahvit nautittiin Seurakuntakeskuksen alasalissa.

RETKET

Kokopäiväretket

Jalasjärvi – Pohjanmaan portti retkellä tutustuttiin perheyrittäjyydestään tunnettuun Jalasjärveen. Käsityöperinteeseen ja talonpoikaiskulttuuriin perehdyttiin Jalasjärven museolla, pellavan tarina kuidusta valmiiksi pellavatuotteeksi kuultiin Jokipiin pellavatehtaalla. Retkellä tutustuttiin myös modernin ja vastuullisen viinatehtaan Pramian toimintaan. Jalasjärven Juustoportissa maisteltiin palkittuja juustoja, syötiin lounasta ja kuunneltiin 100-vuotiaan Jalasjärven soittokunnan kesäkonserttia.

Isänmaata palvelleen sotavuosisista nykypäivään retkellä koettiin kuvaelman kautta nurmolaisten tunnelmia talvisodan ajalta sekä tutustuttiin Äyräpäässä 5.3.1940 käydyn taistelun maastomallin. Korttesjärvellä Suomen Jääkärimuseolla tehtiin aikamatka jääkäri Aution kanssa. Kauhavalla tutustuttiin lentosotakoulun alueeseen ja nautittiin lounas. Paluumatkalla käytiin Lapuan Patruunatehtaan museolla Vanhan Paukun kulttuurikeskuksessa.

”Lampaanpolskasta unisillalle” – Retki musiikin suurmiesten ja pohjalaistaiteilijoiden maisemiin esitteli pohjalaistaiteilijoita ja muusikoita kautta aikojen, jotka ovat ammentaneet työhönsä inspiraatiota alueen kulttuuriperinnöstä ja maisemista. Reitti kulki pohjalaisissa järvimaisemissa Alavudella ja Kuortaneella tunnelmoiden Toivo Kuulan ja Heikki Klementin hengessä. Retkellä tutustuttiin Raija Immonen-Oravan lasitaidenäyttelyyn ja kuultiin katkelmia Toivo Kuulan elämästä Taidekeskus Harrissa. Kauhajärven rannalla nautittiin kansanmusiikista lounaan ohella. Tutuksi tulivat Suomen sodan Ruonan taistelu sekä arkkitehti Alvar Aallon synnyinpaikka. Retkeläiset pääsivät nauttimaan taiteilija Soile Yli-Mäyryn teoksista klassisen musiikin pienoiskonsertin siivittämänä.

Kirkkomusiikkia ja herännäisyyden historiaa

Kyrönjokivarressa retkellä vierailtiin Kirkonkosken kulttuurimaisemassa Kriikun Myllyllä, Ylistaron kirkossa musiikin tahdissa. Urkufestivaaleistaan tunnetulla Lapualla ihailtiin Suomen suurimpia urkuja Lapuan tuomiokirkossa, tutustuttiin Körttimuseoon Wanhassa Karhunmäessä. Kellovalimo Sompilla esiteltiin pronssikellojen ja kotimaisten marjaviinien valmistusta. Matka jatkui kaunista Kyrönjokivartta pitkin kohti Vuoden kyläksikin 2012 valittua Kitinojaa ja Kitinojan kyläkirkkoa.

Kyrönjoki virtaa! Kulttuurielämää ja elinkeinoja jokivarressa

retki suuntautui kohti Kyrönjokea, joka on Etelä-Pohjanmaan suurin joki. Retkellä tutustuttiin alueen nykypäivän elinkeinoihin, kulttuurielämään ja harrastusmahdollisuuksiin. Vierailtiin Jyllinkosken Sähkölaitosmuseossa ja Kurikan museossa. Koskenkorva-museossa kuultiin suomalaisen alkoholipolitiikan historiaa. Oopperan lapsikuoro

esiintyi Ilmajoen Musiikkijuhlien ooppera-areenalla. Retki päättyi Alajoki-maisemien kautta Munakan nuorisoseuralle, jossa koettiin jokivarren kökkä- eli talkoohenki sekä yhteisöllisyys käytännössä.

Puolipäiväretket

”Miljoonan dollarin kirkonkylä” Peräseinäjoki retkellä tutustuttiin siirtolaisuuteen, joka oli merkittävä Etelä-Pohjanmaalla vaikuttanut ilmiö – muun muassa puolet ns. suuresta Amerikan siirtolaisuudesta (v. 1867-1930) oli lähtöisin vanhasta Vaasan läänistä. Vierailtiin Siirtolaisuusmuseossa sekä siirtolaisuutta esittelevällä Maailman Raitilla. Hakalan talossa oli näyttely Amerikan siirtolaisuudesta. Pienoisnäytelmä ”Miljoonan dollarin kylä” esitteli yhden amerikansiirtolaisen John G. Annalan, joka testamenttasi suuren osan omaisuudestaan kotipaikkakunnalleen Peräseinäjoelle.

Vapaata viivaa – ainutlaatuinen Aalto-Keskus kävelyretkellä tutustuttiin Aallon suunnittelemiin rakennuksiin, mm. Suojeluskuntataloon, joka on Aallon nuoruudentyö ja Aaltokeskukseen, joka on akateemikon ainoa täydellisesti toteutettu kaupunkikeskusta. Retkellä kuultiin, miten Aalto-keskus on vaikuttanut ympäristön muuhun rakentamiseen. Retki päättyi kaupungintalolle, jossa kuultiin esitelmän Alvar Aallosta kuvin ja tekstein.

Rautaa, ruutia ja voita – Historiaa Östermyrasta retkellä paneuduttiin Seinäjoen kehittymisestä kaupungiksi. Kehitys juontaa juurensa rautatien tuloon (1883) sekä Östermyran eli Törnävän kartanon historiaan. Kartanoalueeseen sekä Etelä-Pohjanmaan maakuntamuseon rakennuksiin tutustuttiin kävellen. Kuultiin miten Östermyrassa toimi suomalmia raaka-aineenaan käyttävä rautaruukki ja mustaa ruutia tuottava ruutitehdas. Östermyra oli myös mallimaatila ja levitti maatalouden uudistuksia maakuntaan. Opastetun kierroksen ohella nautittiin alueella vietetyiden jokavuotisten Östermyrapäivien tarjonnasta. Retkeen kuului myös Östermyranäytelmä ”Rautahepo Marttilan keroolla”. Näytelmä kertoi rautatien tulosta Seinäjoelle.

Kuva Eetu Kevarinmäki.

TIEDOTTAMINEN JA MARKKINOINTI

Seinäjoen Kotiseutupäivien nettisivut www2.seinajoki.fi/kotiseutupaivat aukesivat helmikuussa 2012. Sivut tehtiin Seinäjoen kaupungin sivujen alle. Päivityksestä vastasi Etelä-Pohjanmaan maakuntamuseon toimistos sihteeri ja sisällön tuottamisesta pääsihteeri.

Sivuilla esiteltiin ohjelma retkineen. Lisäksi osa tiedotteista julkaistiin etusivulla. Sivut olivat erittäin tärkeä kanava tiedottaa tapahtumasta ja myös ilmoittautuminen oli mahdollista sivujen kautta.

Sivujen kävijämääristä ei pidetty tilastoa. Kotiseutupäiviä markkinoitiin:

- tiedottein
- Seinäjoen Kotiseutupäivien ja Suomen Kotiseutuliiton facebook-sivuilla nettisivulla

- yhteistyökumppaneiden kautta
- kahdella ennakkoesitteellä
- käsiohjelmalla
- julisteella
- Etelä-Pohjanmaan Liiton esitteessä
- postituksin
- järjestön jäsenlehdessä
- sähköpostitse
- maksullisella ilmoituksella
- kolumnein

Tiedotustilaisuuksia järjestettiin yksi juuri ennen tapahtuman alkua. Tiedotteita lähetettiin tapahtumatoimistosta sekä Kotiseutuliitosta. Tiedotteita julkaistiin hyvin ja mm. Yle teki kaksi haastattelua.

Tapahtuman ennakkotiedotus oli haasteellista, mutta tapahtuman aikana media huomioi tapahtuman kiitettävästi. Paikallislehti Epari päivitti myös omille Facebook-sivuilleen lähes reaaliaikaisesti tietoa Kotiseutupäivistä kuvineen.

Seinäjoen kaupungin nettisivu-uudistuksen jälkeen Kotiseutupäivien sivut poistuivat näkyvistä syyskuun 2013 alusta alkaen.

Painotuotteet

Ennakkoesitteitä tehtiin kaksi, ensimmäinen versio julkaistiin maaliskuussa 2012 ja toinen Mikkelin kotiseutupäiville elokuussa 2013. Esitteitä jaettiin eri tilaisuuksissa, postitettiin ja asetettiin saataville yleisiin esitepisteisiin. Myös Suomen Kotiseutuliitto jakoi ennakkoesitteitä.

Käsiohjelma valmistui maaliskuussa 2013. Sitä lähetettiin eri sopimuksella suoraan painotalosta noin 1000 eri osoitteeseen kaikille jäsenyhdistyksille ympäri Suomea Kotiseutuliiton toimittaman osoitteiston mukaisesti. Käsiohjelmaa postitettiin myös muihin lukuisiin paikkoihin sekä jaettiin Etelä-Pohjanmaalla ja Seinäjoen alueella eri

virastoihin, yhteistyökumppaneille, hotelleihin, kirjastoihin, kaupungintalolle jne. Käsiohjelmasta tehtiin myös erillinen selailuversio nettiin. Ohjelmaa painettiin ensin 3000 kpl, mikä oli riittävä. Ohjemasta tilattiin lisäpainos 500 kpl itse tapahtumaan ja osallistujakasseja varten. Viimeiseen painokseen tehtiin myös muutokset, joita oli kevään aikana tullut.

Käsiohjelma sai runsaasti kiitosta ulkoasustaan ja selkeydestään. Käsiohjelman graafisen ilmeen suunnitteli ja taiton teki seinäjokelainen Hiottu Oy ja painotyön teki Painotalo Casper Oy Kurikasta. Seinäjoen kaupungin hankintatoimisto kilpailutti työt.

Julistetta painatettiin toukokuun lopussa 50 kpl. Niitä jaettiin eri puolille Seinäjokea, virastoihin, kauppakeskuksiin ja torille. Julistetta toimitettiin myös Kotiseutuliitolle muutaman kappaleen. Julisteen koko oli A3, mikä toimi Seinäjoella hyvin. Julisteen suunnitteli myös Hiottu Oy ja se painatettiin kaupungin monistamossa. Laatu oli riittävän hyvää tähän tarkoitukseen.

TALOUS

Seinäjoki budjetoitapahtumaan 209 000 euroa, josta maksettiin myös pääsihteerin (1.1.2012 - 30.9.2013) ja tuotantoassistentin (15.7. – 15.8.2013) palkat. Kotiseutupäivät tehtiin Etelä-Pohjanmaan maakuntamuseon alaisuudessa ja myös budjetti kulki museotoimen kautta. Nettomenot 20.9. mennessä on 81.678 euroa. Laskut, jotka eivät ole saapuneet, on arvioitu melko tarkasti tähän summaan. Suurin menoerä oli lauantain juhlaa, joka tuli maksamaan 18.000 euroa. Osallistumismaksuista gaalaan jyvitetiin 70,00 €/osallistuja, kustannus oli 69,20 euroa/henkilö.

PALAUTE

Ilmoittautumisen yhteydessä kasseissa jaettiin palautekyselyt, jossa tiedusteltiin, miten Seinäjoella onnistuttiin. Palaute on pääsääntöisesti erinomaista ja hyvää. Muutama tyydyttävä vastaus tuli koskien yhtä retkeä. Muiden retkien osalta tuli valtavasti kiitosta ja päivien tunnelmaa

kiiteltiin sekä ilmoittautumis- ja infopisteen henkilökunnan ystävällisyyttä keuhuttiin. Jokunen palaute tuli päivien kestosta, neljä päivää tuntui liian raskaalta ja aikataulu saisi olla löysempi sekä siirtymiset paikasta toiseen kesken päivän sai kritiikkiä muutamassa palautteessa.

Gaalan ohjelma sai erinomaista palautetta kuten myös Murhaballadejaesitys ja Hotelli Alman perjantain lounas sekä ruoka yleensä. Päivien ohjelmakokonaisuuden monipuolisuutta kiiteltiin myös. Suullista palautetta on saatu myös runsaasti ja se on ollut pääsääntöisesti hyvää/erinomaista.

PÄÄSIHTEERIN SUMMA SUMMARUM

Päivät sujuivat moitteettomasti ja kelitkin suosivat lukuun ottamatta avajaispäivän sadetta. Retkipäivän keli oli täydellinen, ei liian kuuma eikä satanut, vaan hyvä pilvipouta. Seinäjoella tuntui olevan välitön hyvä tunnelma ja erityisen hieno asia oli, että myös paikalliset lähtivät liikkeelle. Osallistujamäärät tilaisuuksiin olivat kiitettävät. Kokonais- ja osapaketit olisivat voineet myydä paremmin, niiltä osin tavoitteeseen ei päästy.

Seminaari oli kiinnostava ja keräsi paljon kuulijoita. Äänentoistossa oli pientä hämminkiä alkupuoliskolla, mutta parani loppua kohden. Keskustelukammarit keräsivät runsaasti kuulijoita ja kirjaston tilat oli käydä ahtaiksi. Kaikki halukkaat kuitenkin mahtuivat. Myös kammareihin osallistui enemmän väkeä, kuin oli ilmoittautunut. Retkien suunnittelu aloitettiin jo keväällä 2012. Retkien eteen tehtiin iso työ ja Etelä-Pohjanmaan Matkailu Oy onnistui tehtävässään kiitettävästi.

Lauantain gaala oli juhlallinen lämpimässä hengessä. Rytmikorjaamo osoittautui onnistuneeksi juhlapaikaksi. Ruoka ja palvelu olivat erinomaista, sekä vastaremontoidun klubin ulkoasu sopi hyvin tilaisuuteen.

Kiitos kaikille, jotka olitte mukana: vieraille, kotiseutuyhdistyksille, Seinäjoen kaupungin kulttuuripalveluille, museotoimelle, eri toimikunnille ja jokaiselle päivien hyväksi työtä tehneille henkilöille ja

tahoille. Seinäjoki ja Etelä-Pohjanmaa saivat upean tilaisuuden esitellä omaa kulttuuriaan ja parhaita puoliaan.

Raija Lambacka
pääsihteeri

LIITTEET

Toimikuntien jäsenlista
Seminaari muistio
Keskustelukammarit muistiot

TOIMIKUNNAT

Päätoimikunta

Kirsi Moisander (pj) Suomen Kotiseutuliiton hallituksen pj
Raimo Joronen, rakennusneuvos, Suomen kotiseutuliiton valtuuston
Etelä-Pohjanmaan edustaja
Lassi Saressalo, pääsihteeri, Suomen Kotiseutuliitto
Jorma Rasinmäki, kaupunginjohtaja, Seinäjoen kaupunki
Heikki Vierula, toimialajohtaja, Seinäjoen kaupunki
Asko Peltola, maakuntajohtaja, Etelä-Pohjanmaan liitto
Liisa Heinilä, Etelä-Pohjanmaan kotiseutu- ja museoyhdistyksen pj
Jukka Salo, kirkkoherra, Seinäjoen seurakunta
Pekka Ala-Mäenpää, kaupunginjohtaja, Alavus
Arto Lepistö, kaupunginjohtaja, Lapua
Seppo Pirttikoski, kunnanjohtaja, Ilmajoki
Esko Juntunen, kunnanjohtaja, Jalasjärvi
Harri Mattila, kaupunginjohtaja, Kauhava
Pentti Turunen, kunnanjohtaja, Kuortane
Paavo Tyrväinen, kaupunginjohtaja, Kurikka
Paula Risikko, sosiaali- ja terveysministeri, kansanedustaja, Seinäjoen
kaupunginvaltuutettu
Ilmari Ylä-Autio, Kotiseutupäivien järjestelytoimikunnan puheenjohtaja
Mika Virkkala, koulutuspäällikkö, Sibelius-Akatemia

Kyösti Nyyssölä, rehtori, Etelä-Pohjanmaan opisto
Raija Lambacka, pääsihteeri, Seinäjoen kotiseutupäivät

Järjestelytoimikunta

Ilmari Ylä-Autio (pj), Seinäjoen kaupungin kulttuurilautakunta
Lassi Saressalo (vpj), pääsihteeri, Suomen Kotiseutuliitto
Heikki Vierula, toimialajohtaja, Seinäjoen kaupunki
Heikki Saarinen, järjestöpäällikkö, Suomen Kotiseutuliitto
Marjatta Eväsoja, kulttuurijohtaja, Etelä-Pohjanmaan liitto
Sulevi Riukulehto, tutkimusjohtaja, Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti
Harry Wallin, Seinäjoki-Seura, (pj)
Aaro Harjunpää, Peräseinäjoki-Seura, (pj)
Esa Perttu, Ylistaro-Seura, (pj)
Matti K. Jaskari, Nurmoo-Seura, (pj)
Aila Taivalmäki, kulttuurisihteeri, Seinäjoen kaupunki
Satu Keski-Valkama, myyntisihteeri, Etelä-Pohjanmaan Matkailu Oy
Anu Männikkö, viestintäpäällikkö, Seinäjoen kaupunki
Raija Lambacka, pääsihteeri, Seinäjoen kotiseutupäivät

Ohjelmatoimikunta

Aila Taivalmäki (pj), kulttuurisihteeri, Seinäjoen kaupunki
Kirsi Kivisaari, tapahtumakoordinaattori, Seinäjoen kaupunki
Mika Virkkala, koulutus­päällikkö, Taideyliopiston Sibelius-Akatemia
Auli Tuohimäki, Jalasjärvi
Susanna Tyrväinen, museotoimenjohtaja, Etelä-Pohjanmaan
Maakuntamuseo, Seinäjoen kaupunki
Raija Lambacka, pääsihteeri, Seinäjoen kotiseutupäivät

Markkinointi- ja viestintätoimikunta

Anu Männikkö (pj), viestintä­päällikkö, Seinäjoen kaupunki
Tytti Kettula, markkinointiassistentti, Seinäjoen kaupunki
Hanna Hangasluoma, vt kulttuurisihteeri, Seinäjoen kaupunki
Heidi Väliaho, vt kulttuurisihteeri, Seinäjoen kaupunki
Merja Suolahti, toimistosihteeri, Etelä-Pohjanmaan maakuntamuseo
Raija Lambacka, pääsihteeri, Seinäjoen kotiseutupäivät

Retkitoimikunta

Satu Keski-Valkama, Etelä-Pohjanmaan Matkailu

Virpi Myllymäki, kehittämissuunnittelija, Etelä-Pohjanmaan liitto

Aila Yli-Hakola, Nurmoo-Seura

Esa Honkimäki, Lapua, varajäsen Teppo Ylitalo

Aino-Maija Niemelä, Kuortane

Tellervo Lahti, Peräseinäjoki-Seura

Auli Tuohimäki, Jalasjärvi

Anne Rintamäki, Ilmajoki

Tuija Ahola, Kauhava

Maija- Leena Rosten, Kurikka

Anu Katajamäki, Alavus

Esa Perttu, Ylistaro-Seura

Raija Lambacka, pääsihteeri, Seinäjoen kotiseutupäivät

MUISTIOT

Musiikki ja eteläpohjalaisuus viime vuosituhannelta nykypäivään –seminaari 8.8.2013

Seminaarin avaus, Professori Heikki Uimonen

Pelimannikulttuuri, Emeritusprofessori Heikki Laitinen.

“Polskan ja rekilaulun maa”

- Muistilaulut: laulun, sävelien ja sanomat ovat vain muistissa.
Tämän takia laulut muuttuvat ajan kuluessa ja niistä on useita eri variaatioita.
- Polskassa lasketaan kuuteen, muussa musiikissa yleensä neljään.
- Lisää polskaa: *Minä menen ylisänkyhyn maata, maata jottei sinne poijat pääse, pääse. Ei kenenkää oo niin lysti olla ku on hulivilifliken yksinääsen.*
- Pelimannien erityinen tapa pitää ja soittaa viulua: eroaa paljon

yleisestä normista. Pelimannihäissä polskalla oli erityinen rooli siviilisäädyn vaihtumisessa, flikkainringistä akkainrinkiin, poikainringistä äijienrinkiin.

- Hurjimmat pelimannikilpailut käytiin Vaasassa kotiseutupäivillä tasan sata vuotta sitten.
- Eteläpohjalaisena erikoisuutena on kaksirivisen haitarin ahkera soitto, ja varsinkin viulutyylillä.
- 1700-luvulla syntynyt rekilaulu on varsin tyypillinen eteläpohjalainen laulun laji. Niitä lauletaan ainoastaan Suomessa. Laitisen teoria on, että rekilaulut ovat syntyneet Etelä-Pohjanmaalla kalevalaisten runolaulujen ja polskan risteytyksenä.

Musiikin lähihistoria ja pop-rockmusiikin murros, Toimittaja Pekka Laine

- Hyvä iskelmäteksti kertoo nokkelasti ja ovelasti jotain sellaista, jonka me jo tiedämme. Otetaan totuuteen pohjautuvia murusia ja paisutellaan ne isoiksi tarinoiksi korostaen jo olemassa olevia stereotypioita. Vrt. Pohjanmaan junassa –kappale.
- “Suomessa on kaksi vaarallista paikkaa: Helsinki ja Pohjanmaa. Helsinki on pahuuden pesä synteineen kaikkineen, Pohjanmaa on järjestyksen paikka, jota uhmatessa käy huonosti.”
- Vastoin yleistä käsitystä suomalaisen rockin kannalta Helsinki ei ole keskeinen paikka. Muun Suomen, ja varsinkin pienten paikkakuntien voima on luonut suomalaisen musiikkihistorian.
- Pelimannius on muusikkouden ja selviytymiskyvyn yhdistelmä. Jokainen muusikko pitää itseään pelimannina, vaikka käsitettä onkin vaikea pukea sanoiksi.

Katsaus nykytilaan, Tutkija Saijaleena Rantanen, koulutuspäällikkö Mika Virkkala

- 1800-luvun kahden viimeisen vuosikymmenen aikana musiikkitapahtumien määrä kasvoi moninkertaiseksi v. 1978 Pohjanmaalla n. 10 tapahtumaa, kun vuonna 1899 tapahtumia oli jo yli 150. Tapahtumia eteenpäin vei erityisesti nuoriso, talkoovoimin.
- Muusikot olivat suosittuja seuralaisia jo tuolloin, ja erityisesti torvisoittajat olivat naisten mieleen, sillä instrumentti oli uusi.
- Etelä-Pohjanmaa on aina ollut tapahtumien maakunta ja Seinäjoki tapahtumien kaupunki.
- Rytmimusiikin saralla tehdään paljon yhteistyötä eri toimijoiden kesken.

Paneelikeskustelu/yleisökeskustelu

Minkälaisen taustan Etelä-Pohjanmaa on tarjonnut valtakunnallisesti menestyneille muusikoille?

Panelisteina muusikot ja lauluntekijät Pauli Hanhiniemi (jonka äidin isoisä voitti 10 mk:n palkinnon aiemmin mainituissa Vaasan Kotiseutupäivien pelimannikilpailuissa), Simo Ralli ja Heikki Salo sekä muusikko Suikki Jääskä. Paneelin puheenjohtajana toimii professori Heikki Uimonen.

- Heikki Salo: pohjalaiset ovat niitä, jotka aina junailevat kaiken. Nuoriso on nykyään erilaista kuin omassa nuoruudessa, minkä vuoksi myös uran aloittaminen oli silloin erilaista kuin nykyään. Dave ja Juice olivat juuri julkaisseet ensimmäiset levynsä ja aloin matkimaan heitä. Körtiläisten joukossa kasvaneena vasta parikymppisenä alkoi valjeta uudenlainen, avoimempi maailma, jossa jopa tanssitaan ja pidetään hauskaa häissä. Kevyt musiikki liittyy erittäin vahvasti biisiin *tekemiseen*, ei vain soittamiseen. Siksi

oudoksuttaa opinahjot, joissa opetetaan vain soittamista, ei biisin tekemistä.

Muusikon ura oli erilaista 70-luvulla kuin 80-luvulla. 80-luvulla perustettiin bändejä, kun 70-luvulla päällimmäisenä ajatuksena oli alkaa tehdä musiikkia itsekseen. Ensimmäinen bändi perustettiin vasta 80-luvun puolella.

“Pohojalaaneni voi olla joka paikka”

- Simo Ralli: Idea Elonkerjuusta lähti teuvalaisista speleistä, joissa esitettiin pohjalaisia kansanlauluja. Nuoteista ei ymmärretty mitään, mutta sanoma kolahti. Sitä haluttiin tuoda enemmän esille myös kansalle.
“Tunnen olevani valtavasti velkaa Etelä-Pohjanmaalle, kaikki mitä on tapahtunut on Etelä-Pohjanmaan ansiota. Haluan tuoda kaikkien tietoon, että ihan mitä tahansa voi tehdä ihan missä vaan. Menestyäkseen ei tarvitse muuttaa kauas suurempiin kaupunkeihin.”
- Suikki Jääskä: Soittamisen aloittaminen oli vaikeaa 60-luvulla, sillä nuorisomusiikki vastustettiin kovasti. Soittoharrastus piti perustella hyvin, myös nuorisotaloilla jossa soittelua harrastettiin. Kaikki vastustus toi kuitenkin sitkeyttä ja periksi antamattomuutta. Oli suuri into soittaa jotain muuta kuin tuon ajan perinteistä tanssimusiikkia.
- Pauli Hanhiniemi: nuorena punkkarina 70-80-luvun vaihteessa perusti myös lehden, sillä se kuului sen ajan punk-aatteeseen. Bändihommat alkoi kun joutui yllättäen tuuraamaan solistia keikalla. Tunne vei heti mukanaan, ja kyseisestä bändistä muodostui monien vaiheiden kautta Kolmas Nainen.

Jos sanoituksia ei lasketa, pohjalaisuus näkyy bändissä lähinnä siitä, että soittamiseen ja bändissä olemiseen suhtaudutaan huolellisesti ja asiat hoidetaan kunnolla loppuun asti.

“Mies voi lähteä Pohjanmaalta, mutta Pohjanmaa ei lähde miehestä”.

Pekka Laine: pienillä paikkakunnilla olevat bändit ovat pitkäikäisempiä ja ryhmät tiiviimpiä, Helsingissä jäsenet vaihtuvat ja hajoaminen tulee nopeammin vastaan. Porukka oi pakko pitää kasassa menestyäkseen.

Eräässä kommentissa nostettiin esiin, että pohjalaisilla bändeillä on eniten soittajia ja ehdottomasti isoimmat soittokamat.

Loppusanat lausui: Suomen Kotiseutuliiton pääsihteeri Lassi Saressalo

Muistion laati Heidi Välkkilä, Taideyliopiston Sibelius-Akatemiasta

KESKUSTELUKAMMARIT

Kotiseutuohjaajakoulutus

Valtakunnallisten Kotiseutupäivien keskustelukammari Seinäjoella
9.8.2013

Aihe: Kotiseutuohjaajakoulutus Etelä-Pohjanmaan opistossa 2012-2013

Tutkimusjohtaja Sulevi Riukulehto, Helsingin yliopiston Ruralia instituutista ja indendentti Susanna Tyrnväinen Pohjanmaan museosta esittelivät kotiseutuohjaajakoulutuksen taustoja, sisältöä ja koulutuksen aikana syntyneitä opinnäytetöitä.

Osallistujia oli 12, mikä oli sopiva määrä. Korkeintaan kaksi osallistujaa voisi olla enemmän. Toinen haku on parhaillaan käynnissä.

Etelä-Pohjanmaan opistossa on järjestetty sanataideohjaajakoulutusta, jonka rakennetta voitiin hyödyntää suunnittelussa.

Todettiin, että kouluissa kotiseutuhistoriaa käsitellään vain läpäisyperiaatteella, joten opettajille koulutus olisi tärkeää. Opettajia oli suunnittelemassa koulutusta, mutta heitä ei kuitenkaan osallistunut varsinaiseen koulutusjaksoon. Koulutusta markkinoitiin erityisesti opettajille. Pohdittiin pitäisikö olla porkkanoita, että opettajat saataisiin osallistumaan. Voisiko olla esim. Veso-päivinä?

Koulutuksessa syntyneet opinnäytetyöt olivat ylittäneet odotukset. Osallistujilla oli palo kertoa, mitä omilla paikkakunnilla on ja myös

opinnäytetyöt haluttiin tehdä sellaisesta aiheesta, jota voitaisiin hyödyntää omalla paikkakunnalla.

Opintosuorituksen (12 op) todettiin olleen alipisteytetty ja palautetta oli tullut, että se olisi siirrettävä akateemisen opiskelun jaksoksi.

Keskustelukammarin eri puolilta olevilla osallistujilla oli kiinnostusta koulutusta kohtaan ja he toivoivat, että se olisi monistettavissa myös muualle.

Mietittiin kohderyhmiä keille ko. koulutusta voitaisiin markkinoida. Esiin nousi esim. diakonit ja yleensäkin vanhusten muisteluryhmiä vetävät henkilöt. Mm. Espoossa koulutus kiinnostaisi museoalan ihmisiä.

Mikkelistä kerrottiin, että siellä on kaksi opettajaa tehnyt kulttuuriperintöohjelman materiaalia, johon sisältyy myös muualle monistettavia ideoita.

Kotiseutuliiton Kotiseutututkimuksen ABC on juuri ilmestynyt. Se on verkkomateriaali, jolloin päivitystä voidaan tehdä koko ajan.

Muistion laati Aila Taivalmäki, vs. kulttuuritoimenjohtaja Seinäjoen kaupungin kulttuuripalveluista.